

1942-1944 жыллада Освенцимде газ бла буулуп эм кюйдюрюлуп бир миллион бла беш жүз минг адамгъа жуукъ ёлтюрюлген эдиле. Аланы асламысы чойютлюле эдиле. Литературада «Освенцимни жаханями» деген сёз кьуралгъанды. Ол сёзю юсюнден, мен газ жиберилен камерада, бир кереге алты жүзге жуукъ адам ёлген жерде ойлай эдим. Ол сёз бла айталмазча ахырылыкъ эди. Ол жер кертиси бла жаханымми болур эди?

Биз – экскурсиягъа баргъан къауум адам - ол жерлени кьоркьуусуз башдан аякыгъа дери кьараргъа онгубуз бар эди, нек десегиз ол жерде энди бир адамны да ёлтюрмей эдиле. Ол адамсызлыкъ ишлени ахыры 1945 жылда келген эди. Освенцимде болгъан жаханым бир талай заманны ичинде болгъан эди, Инжилде жазылгъан жаханым а - ёмюрлеги.

Освенцим музейде мени кёз къарамым къабыргъаланы биринде орналгъан жоргъа тюшдю. Ол тутмакыгъа тутулгъанланы бири кесини ышануун чуй бла къабыргъада тырнагъан эди. Ол жазыкъ адам кёп башха адамла бла бирге газ жиберилен камерада ёлгенди, алай а ол кесини кьутхарычусун – Масих Иссаны биле эди. Ол адам – ол кюйсюз, ахырылыкъ жерде ёлгенликге – жаннет эшик анга ачыкъ эди. Жаханымден а (Исса бизге Жангы Кесаматны бетлеринде кёп кере айтады; сёз ючюн Маттай 7:13; 5:29–30; 18:8) адамгъа не кьутхарылыу, не азатланыу жокъду. Освенцим бла тенглешдиргенде жаханым «тохтаусуз» ишлейди – ёмюрлеги. Аны себеппи, жаханымге кысха экскурсия этерге амал жокъду.

Жаннет да ёмюргеги. Ол – Раббий Аллах бизни элтирге сюйген жерди. Аны себеппи, сизни Раббийге чакъырыгъа, мени эркин этигиз. Раббий Иссаны къабыл этигиз да, кесигизге жаннетде жер хазырлагъыз!

Бир жол, лекциямдан сора бир тиширыу менден былай сорду: «Адамгъа жаннетде кесине жер хазырларгъа амал бармыды? Солуу жерлеге барыргъа болушлукъ этген бюрогъа ушайды сизни айтханыгъыз!» Мен ол тиширыуну айтханы бла келишдим: «Адам алгъадан кесине билетни алыргъа онг этмесе – муратына жеталлыкъ туюлдю. Сиз Гаваялы айрыкамгъа барыргъа сюе эсегиз, сизге билет алыргъа керекди». Ол менден дагыда былай сорду: «Билет алыр ючюн багъасын телерге керек болур да?!» – «Хау, жаннетге элтген билетни да багъасын телерге керекди! Алай а, жаннетге элтген билетни багъасы алай багъады, бир адам да аны багъасын телеялмайды. Гюнях – бизни жаннетге жолубузда

чырмауду. Раббий Аллах а кесини кёклеринде гюняхха тёзмейди. Бу дуняда жашаудан сора Жаннетде ёмюрюн бардырама деген адам алгъа кесини гюняхларындан азат болургъа керекди. Ол азатланыуну кеси гюняхсыз болгъан эталлыкъ эди – эмда ол Адам Исса Масих болду. Жаланда Ол телеялгъанды бизни гюняхларыбызны! Эмда телегенди – Кесини къаны бла, Кесини къачда ёлгени бла».

Мен Жаннетге тюшер ючюн не этерге керекме? Раббий Аллах барыбызны да Аны кьутхарылыуун къабыл этерге буюрады. Инжилде кёп аятла Раббийни чакъырыуун къабыл этерге бизни кёллендиредиле:

- **«Тар къабакъдан кирирге кюрешигиз»** (Лука 13:24).
- **«Тобагъа къайтышыгъыз, Кёклени Патчахлыгъы жуукълашханды»** (Маттай 4:17).
- **«Тар къабакъдан киригиз ; нек десегиз кенг къабакъ бла эркин жол жоюлуугъа элтгенледиле, кёпле да ол къабакъ бла киредиле. Тар къабакъ бла такъыр жол – жашаугъа элтгенледиле, ол жолну уа азла табадыла»** (Маттай 7:1314).
- **«Ёмюрлюк жашауну тут, сен анга чакъырылгъанса»** (1 Тимотейге жазылгъан къагыт 6:12).
- **«Раббий Масих Иссагъа ийнан эм кьутхарылырса»** (Абустопланы ишлери 16:31).

Бу башында жазылгъан чакъырыула бары да хакъ кертидиле эм бизни ёмюрлюк жашаубузгъа оноу этерге чакъырадыла. Бу сёздеде аланы кёрти магъаналарын эм ол ишни артха салыуугъа жарамгъанын кёресиз. Бу чакъырыугъа сизни тюз жууабыгъыз быллай тилекде кёрюнюрге боллукъду:

«Раббий Исса, мен бююн окъугъаныма кёре Сени жаннетинге мен жаланда Сени юсюнг бла кирирге болаллыкъма. Мен Сени биргенге жаннетде болургъа сюеме. Ол себеппи мени жаханымни тузагъындан кьутхар. Мен гюняхлы болгъаным себеппи мени барлыкъ жерим жаханымди. Сен а мени гюняхларым ючюн къачда ёлюп, аланы телегенсе. Сен мени гюняхлы табийгъатымы туугъан кююмден бююннге дери кёресе. Сен мени хар болгъан гюняхымы да, унутулгъан гюняхымы да билесе. Мени жүрегими талпыгъаны санга ачыкъды. Болгъан халим бла мен Сени жаннетинге кираллыкъ туюлме. Мен Сенден тилейме, мени бар этген гюняхларымы кеч, мен бек сокъуранама. Мени жүрегиме кел да, Сени бла жаннетде болургъа чырмагъан затланы тазала деп тилейме. Сен манга жангы жашау бер. Сени Сёзюнгю – Инжилни ангыларгъа болуш. Сен манга сени Сёзюнгю юсю бла айтыргъа сюйгенинги ангылат эмда бойсунган жүрек бер, Сени оноунгу толтурурча. Мени Оноучум бол. Мен Сени ызынгдан барыргъа сюеме. Сен мени жашауумда барыр жолуму кёргюзт. Сен мени эшитгенинг ючюн эмда Сени баланг болургъа эркинлигим болгъаны ючюн Санга махтау салама. Ол дуняда мен Сени бла бирге жаннетде боллугъума ийнанама. Амин».

Профессор,
доктор технических наук
Вернер Гитт

Название статьи на немецком: Wie komme ich in den Himmel?
Интернетовский сайт автора: www.wernergitt.de

Publisher: Bruderhand e.V.
Am Hofe 2; 29342 Wienhausen, Germany
Tel.: +49 (0) 51 49 98 91-0, Fax: -19
Homepage: bruderhand.de
E-Mail: info@bruderhand.de

Nr. 120-40: Balkarisch/Balkarian, edition 2021

Мен Жаннетге къалай тюшерге боллукъма?

Вернер Гитт

Мен Жаннетге къалай тюшерге боллукъма?

Кѣп адам – ѳлюмню юсюнден ойлагъанла окъуна, ѳлгенден сора ол дуниялары къайда ѳтеригини юсюнден сагъыш этмейдиле. Бу дуниядан ѳлюп кетгенден сора, ала ѳмюрлюк жашауға ѳтериклерини юсюнден ойламайдыла – ол жашау а, не Раббийни биргесине – жаннетде, не Рабийсиз жаханымде боллукъду. Бир белгили киноартист жети жылы толгъанда «Инопланетянин» деген фантастика кинода баш ролюн ойнагъанды. Эмда андан сора бек белгили адам болгъанды. Кѣп болмай, жыйырма сегиз жылы толгъанда, ол былай айтханды: «Мен киштигимден алгъа ѳлсем, анга,мени кюйдюргенден сора мени кюлюмю ашаргъа беригиз; алай бла мени жашауум киштикде окъуна андан ары барсын».

Кесини ѳмюрлюк жашаууну юсюнден аллай бир ойлаусузлукъ къалай осалды!

Исса жерге келип адамланы арасында жашагъан заманда Анга бек кѣп адам келе эди. Аланы асламысы бу дунияны жашаууна керекли затланы излей эдиле:

- **Келепен ауруулары болгъан он адам Исса аланы сау этерлерин излей эдиле** (Лука 17:13);
- **Сокъур адамла кѣзлери кѳрюрлерин излей эдиле** (Маттай 9:27);
- **Халкъны ичинден биреу Иссагъа: «Устаз, мени къарындашыма айт, ол бизге къалгъан мюлкден юлешип, мени юлюшюмю берсин» – деди.** (Лука 12:13-14);
- **Фарисейле Иссагъа келип: «Кесарьгъа жасакъ берирге тийишлимиди огъесе туююлмюдю» – деп хыйлачы соруула бере эдиле** (Маттай 22:17).

Эмда бек аз адам жаннетге къалай тюшерге боллукъну юсюнден сорургъа Иссагъа келе эдиле. Бир жаш адам Иссаны соруу берир ючюн излей эди. Ол: **«Ахшы устаз! Ёмюрлюк жашаудан юлюшлю болур ючюн, мен не этейим?»** – деп сорду. (Лука 18:18) Исса анга: **«Битеу болгъан затынгы сат»**, – деди. Жюрегинде биринчи жерни алгъан затны юсюнден айтхан эди. Эмда андан сора: «Кел да Мени ызымдан жюрю», –

деди. Ол жаш адам бек бай болгъаны себепли, Иссаны айтханына къулакъ салмады эмда кеси Жаннетни къабыл этмеді. Жаннетни излемегенле да бар эдиле, алай а Иссагъа тюбеп жаннетни юсюнден эшитгенден сора, олсагъат окъуна жаннетге тюшер хар амалны хайырланнган кѣп адам да бар эди. Сѳз ючюн, Закай деген бир адам Иссаны жаланда кѳрюрге излей эди. Алай а, жаланда кѳрюп къалмай, Закай жаннетге жолну тапхан эди. Закайны юйюнде къонакъда болгъан кезиуде, Исса анга: **«Энди бу юйге къутхарылыу келди»**, – деди. (Лука 19:9).

Жаннет деген неди?

Эмда биз аны бу дунияда къалай табаргъа боллукъбуз?

- Жаннет – ол бош зат туююлдю. Ол кертиси бла да болгъан, Раббий бизге хазырлагъан жерди.
- Жаннетге тюшер ючюн кѣп тюрлю хазырланыула керек- мейдиле.
- Жаннетге тюшер ючюн кѣп тюрлю къыйын борчланы толтуруу керекмейди.
- Багъалы окъуучула, сиз эм биринчи билирге керекли зат: бюгон окъуна сизни Раббий Аллахдан ѳмюрлюк жашауну саугъагъа алыргъа амалыгъыз барды.

Ол амалны юсюнден Раббий не айтады? Биз, жаннетни излеуде Раббий бизге аны саугъагъа берирге айтханын эсге алмасакъ – жаннетге тюшерге башха амалла излеменибиз болду. Бир жырычы бир масхарачыны юсюнден былай жырлай эди: «Ол жаннетге тийишлиди, нек дегенде – кѣп адамланы къууандыра эди». Бир бай тиширыу а, жарлылагъа болушлукъ этген фонд къурагъан эди эмда жыйырма жарлы тышырыу хакъ телемей жашарча, юйню ишленнгенине телеген эди. Ол юйде жашаргъа излегенле, хар кюн сайын, бир сагъатны ичинде алагъа бу ахшылыкъны этген тышырыуну жаны къутхарылыр ючюн тилек этип турургъа керек эдиле.

Биз кертиси бла жаннетге къалай тюшерге болаллыкъбыз?

Аны бизге ангылатыр ючюн Исса оюм берген таурухну айтды (Лука 14:16). Бу оюм берген таурух Иссаны сыфатын ачыкълайды. Бир адам уллу ушхууур этерге оноу этди (мында ушхуур – жаннетни кергюзтеди) эм кѣп

адамлагъа чакъырыу къагъыт жиберди. Алай а чакъырылгъан адамланы жууапплары бек сейирсиндиредиле. Ала бары да чакъырыугъа «угъай» дедиле эмда «бары да бир тилли болгъанча кечгинлик тилеп башлагъандыла.

Биринчиси: мен жер сатып алгъанма...

Экинчиси: мен беш къош ѳгюз сатып алгъанма...

Ючюнчюсю: мен къатын алгъанма, ол себепден келаллыкъ туююлме». Исса оюм берген таурухун ушхууур этген адамны сѳзлери бла бошады: **«Ол себепден сизге айтама – ол алгъа чакъырылгъанладан бири да мени ушхуууруму татарыкъ туююлдю»**. (Лука 14:24).

Жаннетни табаргъа болгъаныча, тас этерге да бола кѳреме? Биз чакъырылыуугъа хау неда угъаймы дейбиз – ол бек магъаналыды. Андан магъаналы зат болапырмы? Бек кѣп адам ахырзаманда жаннетге тийишли болмай къаллыкъдыла. Ол иш а адамла жаннетге жолну билмегенлеринден туююл, алай а ол жолну къабыл этмегенлери ючюн боллукъду.

Биз ол оюм берген таурухда айтылгъан юч адамдан юлгю алыргъа керек туююлбюз – аладан бири да уллу ушхууургъа келмеді! Алай болгъанлыкъгъа уллу ушхууур болмай къалмады. Чакъырылгъанла угъай дегенден сора, юйню иеси кесини къулларына: «Хар бир адамны да чакъырыгъыз», – деп буйрукъ берди. Ол энди алтын накъышлары бла жасалгъан чакъырыу къагъытла жибермейди. Энди жаланда: «Келигиз», – деген сѳз тамамды. Ол чакъырыугъа келген адам уллу ушхууурда кесине жер табады. Сора уа не? Адамла ушхууургъа барадыла; кѣп адам окъуна барады. Юйню иеси тѳгерекге къарап, дагъыда бош жерле болгъанын кѳрюп эмда кесини къулларына: «Барыгъыз да, адамланы келирге атландырыгъыз», – деди.

Бу оюм берген таурух бюгонню болумну бек ачыкъ кѳргюзтеди. Жаннетге эшик хар адамгъа да ачыкъды. Раббий санга буйрукъ этеди: «Акълман бол! Бюгон кел, жаннетде санга хазырланнган жерни ал. Ёмюрлюк жашаудан юлюшлю бол!»

Жаннет биз аны ачыкъларгъа болалмазча ариуду. Коринфлилеге жазылгъан биринчи къагъытда (2:9) жаннетни юсюнден былай жазылады: «Аллах, Аны сюйгенлеге не хазырлагъанын кѳз да кѳрмегенди, къулакъ да эшитмегенди эм ол адамны жюрегине да келмегенди». Бу дунияда жаннет бла тенгледир бир зат да жокъду. Анда алай аламатды! Жаннет алай багъалыды, биз ары тюшерге бир амалыбызны да тас этерге керек туююлбюз.

Раббий Исса бизге жаннетге жол ачханды. Иссаны юсю бла жаннетге кирирге амал барды. Энди бары да бизни къолубуздады. Чакъырыу къагъыт келген заманда «Угъай» дегенле ол юч оюмсуз чакъырылгъаннга ушарыкъдыла.

Къутхарылыу Исса Масихни юсю бла бериледи

«Абустолланы ишлери» деген китапда (2:21) биз бек магъаналы сѳзлени окъуйбуз: **«Раббийни атын айтып тилек этген хар адам къутхарыллыкъды»**. Бу сѳзле – Жангы Кесаматны баш магъанасын тутхан сѳзледиле. Абустол Паул Филиппы деген шахарда тутмакъда болгъан заманда сакълауул бла ушагъын бу сѳзле бла бошагъан эди: **«Раббий Масих Иссагъа ийнан, кесинг да къутхарылырса эм битеу юйюрюнг да къутхарылыр»** (Аб. Ишл. 16:31). Бу сѳзле адамны жашауун тюрлендирирге болаллыкъ сѳзледиле. Ол ингирде окъуна сакълауул тобагъа къайтды да жаннетге тийишли болду.

Исса неден къутхаргъанын билирге керекди: ѳмюрлюк ѳлюмге элтген жолдан – жаханымден. Инжилде жазылгъаннга кѳре адамла жаннетде кибик жаханымде да ѳмюрлерин ѳтдюрлюкдюле. Бир жер – аламатды, экинчи жер а - ахырлыкъды. Ючюнчюсю – жокъду. Ёлгенден сора хар неда бошалады деп бир адам да айталлыкъ туююлдю. Оноу Иссаны къолундады. Биз Иссаны къабыл этсек ѳмюрлюк жашауубуз жаннетде боллугъун билебиз. Бир жол мен лекцияларым бла Польшада болгъан эдим. Анда биз Освенцим концлагерге баргъан эдик. Немисли фашистлени заманында анда бек къоркъунчлу эм кюйсюз затла бола эдиле.